

Chytání na dírkách

Nové zážitky (1)

Je mrazivé ráno. Vlastně ještě noc, protože venku panuje naprostá tma. V rychlosti balím **rybářské nádobíčko** a do tlumoku nacpu kromě svačiny i dvě termosky s lahodným svařákem. Karel mi už volá, že zaparkoval před barákem. Popadnu kbelík se svazkem připravených prutů a po chvilce usedám do auta. Pstruzi a siveni, třeště se!

text: Zdeněk Hofman
foto: autor a kamarádi

Uvelebím se na zadním sedadle a vyprávím kamarádům detaily z velkolepé přípravy.

„A kde máš boty?“ praví najednou Martin.

Překvapeně pohlédnu dolů a zkoprním. Ve spěchu jsem si zapomněl vzít zimní boty. Na nohou mi zůstaly pantofle. Martin se chechtá na celé auto, které zrovna vyjelo na dálnici. Tak to je můj konec! Zoufale sebou škubnu a vtom se probudím. Panebože, vždyť já ležím v posteli a všechno se mi jen zdálo! Nohy mám vystrčené zpod pe-

řiny a jsou pěkně studené. Jak se někdy sny nechají inspirovat realitou! Mám neuvěřitelnou radost, že to byl jen zlý sen. Vždyť i pouhá představa o rybaření v pantoflích ve mně budí děs a hrůzu. Kouknu na hodiny a děs se mě zmocní podruhé. Zaspal jsem! Můj nový mobil si zvoní, kdy chce, přesněji řečeno nezvoní vůbec. Vtom volá Karel, že stojí před domem. Ještě, že mám všechno připravené. Lítám jako čert a za chvíli jsem venku. Když všechno vyprávím v autě kamarádům, smějí se. Se značkou mého mobilu mají všichni

Pokračování čtete v tištěné verzi v Rybářství číslo 12.